

ad recuperandam gratiam se disponere, pro-
ut ad id obligatur ex Trid. sess. 6. c. 6.

59 Oratio impiorum est novum peccatum, &
quod Deus illis concedit, est novum in eos judi-
cium.

Horret animus audire, quod peccatoris Dei
clementiam implorantis oratio sit nova culpa; unde nequeat cum Publicano Lucæ 18. dice-
re: Deus propitiatus esto mihi peccatori: Sicut etiam quod beneficia sive spiritualia, sive tem-
poralia eidem erogata in novum judicium
vertantur, ita ut peccator, etiamsi benè iis-
dem beneficiis utatur, adhuc ob illa sit da-
mnandus, & puniendus.

60 Si solus supplicii timor animat pœnitentiam, quo hac est magis violenta, eo magis ducit ad desperationem.

Solus supplicii timor animans pœnitentiam (hoc est Attrito) non est actus violentus, seu coactus, ut definit Trid. sess. 14. can. 5. esto sit molestus, & arduus. Nec inducit ad desperationem, cum presto nobis sit Deus sua gratia adiutorio, quo arduitas emolliatur.

61 Timor non nisi manum cohibet, cor autem tamdiu peccato addicitur, quamdiu ab amore ju-
stitia non dicitur.

Timor gehennæ movens ad actum Attritionis, non solùm manum, sed etiam cor removet à culpa, esto non involvat amorem Charitatis.

62 Qui à malo non abstinet, nisi timore pœna, illud committit in corde suo, & jam est reus coram Deo.

Qui solùm timore gehennæ abstinet à cul-
pa, non est reus coram Deo, nec peccat, sed benè operatur; & talis actus est super-
naturalis, ut habetur ex thesi 15. ab Alex.
VIII. proscripta.

63 Baptizatus adhuc est sub lege sicut Judæus, si legem non adimpleat, aut adimpleat ex solo ti-
more.

Erroneum est, quod supponitur, videlicet Judæos adimplendo legem ex timore pœna semper fuisse sub lege (in qua, ut habet Augu-
stinus, peccatum dominabatur) seu semper pec-
casse; cum benè, ac supernaturaliter operetur, qui ex timore gehennæ à culpa abstinet, & le-
gem adimplet. Erroneum pariter à fortiori est, quod baptizatus ex eodem timore legem adim-
plens, sit similiter sub lege, & non sub gratia, qua adjuvetur ad legem implendam.

64 Sub maledicto legis numquam sit bonum, quia peccatur, sive faciendo malum, sive illud non nisi ob timorem evitando.

Quamvis sub maledicto, seu peccato legis (hoc est sub lege scripta, in qua juxta phrasim Augustini concupiscentia, & peccatum do-

minabatur) ut plurimū homines peccarent; laudabiliter tamen operabantur, quando ob timorem gehennæ & pœnarum culpas declina-
bant: Sicut etiam quando in actibus virtutum Theologalium, ac moralium sese exercebant: Fallissimum proinde est, quod numquam sub eo maledicto fieret bonum, & quod culpabiliter ob timorem culpa evitaretur.

65 Moyses, Propheta, Sacerdotes, & Doctores legis mortui sunt, absque eo quod ullum Deo de-
derint filium, cum non efficerint, nisi mancipia per timorem.

Moyses, & alii enumerati in hac thesi, plurimos Deo dederunt in Lege scripta filios, hoc est viros Sanctos, qui ex motivo chari-
tatis tanquam Dei filii operarentur, & non ex timore servili ut servili, tamquam mancipia: Siquidem Joannes, Apoc. 7. ex singulis tribubus vidi duodecim millia Signatos, stan-
tes ante thronum Dei, & Agni.

66 Qui vult Deo appropinquare, nec debet ad ipsum venire cum brutalibus passionibus, neque adduci per instinctum naturalem, aut per timo-
rem, sicut Bestia, sed per fidem, & per ame-
rem, sicut filii.

Etiam per instinctum naturalem adducimus ad Dei cognitionem, & amorem; necnon per timorem, dummodo non sit mundanus: Nec solùm per fidem, & amorem Deo appropin-
quam, sed etiam per alias virtutes.

67 Timor servilis non sibi representat Deum, nisi ut dominum durum, imperiosum, injustum, intrastabilem.

Timor servilis, qui supernaturalis est, Deum repræsentat ut est in se, videlicet ut misericordem simul, & justum: quippe qui de suo misericors est, & benignus, de nostro verò justus. Timor hic à Sanctis Patribus dicitur esse Ostiarium Charitatis, quia per illum patet nobis aditus ad Dei dilectionem.

68 Dei Bonitas abbreviavit viam salutis clau-
dendo totum in Fide, & precibus.

Sola fides sine operibus, & aliis virtutibus non sufficit ad salutem: Fides quippè sine operibus mortua est, Jacobi 2.

69 Fides, usus, augmentum, & præmium Fi-
dei, totum est donum pure liberalitatis Dei.

Erroneè in hac thesi excluditur nostra co-
operatio in fide liberè amplectenda, necnon in ejus usu, augmento, ac præmio: Sicut enim liberè, ac meritorie Deo credimus, ita libe-
rè utimur habitu infuso fidei, exercendo actus, quibus mereamur fidei augmentum, ac præ-
mium.

70 Numquam Deus affigit innocentes; & affi-
ctiones semper serviunt, vel ad puniendum pecca-
tum, vel ad purificandum Peccatorem.

Non.

Nonnè immixteri justi, & culpa cuiusvis im-
putatur, quin subsit regimini sui Vicarii, nec sic
Sacramentorum susceptor. Quod si solùm San-
cti, utpote Christi membra, Ecclesiam consti-
tuerent; Pastores, qui facile à malignis notari
possent, quod culpam aliquam patrarint, ju-
risdictione carent.

71 Homo ob sui conservationem potest se dis-
pensare ab ea lege, quam Deus condidit propter
eius utilitatem.

Immensum ostium laxitati aperiretur, si
quilibet posset secummet dispensare à legibus
in propriam hominum utilitatem à Deo con-
ditis. Potuisset Susanna citra culpam in adul-
terium cum Senioribus consentire; licet posset
quis pejerare, & fidem abnegare, ad decli-
nandum mortem à Tyranno intentatam, & sic
de aliis legibus.

72 Nota Ecclesia Christiana est, quod sit Catho-
lica, comprehensiva, & omnes Angelos Coeli, &
omnes Eleitos, & justos terre, & omnium Secu-
lorum.

Vult Quesnellus juxta hæresim Calvinianam,
in hac, & aliis proximè sequentibus Thesibus
excludere ab Ecclesia visibili Catholica pecca-
tores, ut eximat se, suosque Assessos à Præla-
torum, ac Pontificum jurisdictione, si forte in
peccatum aliquod isti inciderint. Falsò etiam in
hac Thesi dicuntur Angeli spectare ad Eccle-
siam visibilem. Falsum denique est ad eamdem
spectare Electos, & Justos omnium sæculorum:
Si enim nunc sint Infideles, Hæretici, aut ex-
communicati, ad Ecclesiam nunc non perti-
nent, quemvis futuri sint justi.

73 Quid est Ecclesia, nisi cœtus Filiorum Dei
manentium in ejus sinu, adoptatorum in Chri-
sto, subsistentium in ejus persona, redemptorum
ejus sanguine, viventium ejus spiritu, agentium
per ejus gratiam, & expellantium gratiam fu-
tri Seculi?

Etiam peccatores, ac Reprobi, si sint baptis-
mo insigniti, ad Ecclesiam constituendam spe-
stant. Et sunt legitimi Pastores, etiam qui for-
tè in culpam inciderint, aut sine Reprobi. Ali-
ter incerta esset Pastorum jurisdictio; cum in-
certum sit, num sint Electi, an Reprobi. Fal-
sum pariter est, quod adoptati subsstant in per-
sona Christi Christi.

74 Ecclesia, sive integer Christus, Incarna-
tum Verbum habet ut Caput, omnes vero San-
ctos ut membra.

Ecclesia est Cœtus hominum veram fidem
profitantium, ac utentium Sacramentis à Chri-
sto Domino institutis sub regimine Prælatorum,
ac præsertim Pontificis Christi in terra Vica-
rii. Propterea Ecclesia non est integer Chri-
stus; hic enim est solum Ecclesiæ caput, & in-

Examen Ecclesiæ.

stitutor, quin subsit regimini sui Vicarii, nec sic
Sacramentorum susceptor. Quod si solùm San-
cti, utpote Christi membra, Ecclesiam consti-
tuerent; Pastores, qui facile à malignis notari
possent, quod culpam aliquam patrarint, ju-
risdictione carent.

75 Ecclesia est unus solus homo, compositus ex
pluribus membris, quorum Christus est Caput, vi-
ta subsistens. & persona: unus solus Christus,
compositus ex pluribus Sanctis, quorum est Sancti-
ficator.

Ecclesia non est unus solus homo compo-
sus ex Sanctis, sed conficitur etiam à pecca-
toribus: Nec Christus est Sanctorum subsis-
tencia, ac persona.

76 Nihil spacioius Ecclesia Dei, quia omnes
Electi & Justi omnium sæculorum illam com-
poundunt.

Electi, qui erunt justi, si nunc sint Infideles,
vel excommunicati, Apostatae, aut Catechu-
meni, nunc ad Ecclesiam constituendam non
spectant; ad hanc verò spectant etiam pecca-
tores, Reprobi, si sint actu fideles.

77 Qui non ducit vitam dignam Filio Dei, &
membro Christi, cessat interius habere Deum pro
Patre, & Christum pro capite.

Qui non ducit vitam dignam Filio Dei, desi-
nit quidem habere gratiam, seu Filiationem
Dei adoptivam, ac definit habere Christum pro
Capite, in quantum hic influit in membra vi-
ta, sicut vitis in palmites: Sed non definit ha-
bere Deum pro Patre, in quantum retinet ejus
doctrinam, ac fidem; nec definit habere Chri-
stum pro capite quoad influxum auxiliorum, ut
per gratiam vivificetur. Propterea etiam pecca-
tores fideles Ecclesiam militante constituunt,
cum non sint membra absissa, ut sunt
excommunicati.

78 Separatur quis à populo Electo, cujus fi-
gura fuit Populus Judaicus, & Caput est Jesus
Christus: tam non vivendo secundum Evange-
lium, quā non credendo Evangelio.

Separantur quidem à populo Electo, nempe
ab Ecclesia; qui non credunt Evangelio, seu In-
fideles, non tamen qui non vivunt secundum
Evangelium, seu peccatores, si veram fidem
profiteantur, ac utantur Sacramentis à Christo
Domino institutis sub Prælatorum regimine, ac
præsertim Vicarii Christi Domini. Ecclesia enim
instar saepta missa in mare bonos simul & ma-
los pisces accipit, ut habetur in Evangelio.

79 Utile, & necessarium est omni tempore,
omni loco, & omni personarum generi studere,
& cognoscere spiritum, Pietatem, & Mysteria
Sacra Scriptura.

Antiquæ hæreses in hac, & proximè sequen-
tibus Thesibus à Quesnello exsuscitantur. Si

V 4 cui-

civis personarum generi necesse esset itudine omni tempore & loco Biblis Sacris, maxima fidelium pars esset in statu damnationis: Et Ecclesia erraret, vetando, ne omnibus indiscriminatim lectio Sacrarum Scripturarum vulgari lingua permittatur, si talis lectio omnibus esset utilis, ac necessaria.

80 *Lectio Sacra Scriptura est pro omnibus.*

Explicatio Sacrarum Scripturarum quæ fit singulis festis per Parochos, & concionatores, prout præcipit Tridentinum, est profectio pro omnibus; non tamen earumdem lectio, cùm ea non sit ad captum omnium.

81 *Obscuritas sancta verbi Dei non est Laicis ratio dispensandi se ipsos ab ejus lectione.*

Obscuritas sancta verbi Dei est in causa, cur non omnibus laicis, etiam idiotis, ac foeminiis, talis lectio permittatur; ne in foveam aberrando incidant, si non facem præferat doctus interpres.

82 *Dies Dominicus à Christianis debet sanctificari lectionibus pietatis, & super omnia Sanctorum Scripturarum. Damnosum est velle Christianum ab hac lectione retrahere.*

Dies Dominicus sanctificari quidem debet operibus pietatis, non tamen ab omnibus lectione Sacrarum Scripturarum: Idiotis quippe, ac foeminiis explanatio mysteriorum fidei per Parochos, & Concionatores facienda est. Nec est damnosum, sed utile istos ab ea lectione retrahere, & ad audiendos Parochos, ac Concionatores mittere, quoties legendo Scripturas ob ingenii tarditatem eriores potius haurire possunt, quam Catholicas veritates.

83 *Est illuso sibi persuadere, quod notitia Mysteriorum Religionis non debeat communicari foeminiis, lectione sacrorum librorum. Non ex foeminarum simplicitate, sed ex superba Virorum scientia, ortus est Scripturarum abusus, & nam sunt hereses.*

Communicanda profecto sunt foeminiis mysteria fidei; at non lectiones Bibliorum, quæ illarum captum superant. Sicut ex superba virorum scientia, ita etiam ex foeminarum simplicitate sèpè hereses ortæ sunt (ut advertit Div. Hieronymus) & Scripturarum abusus.

84 *Abripiere è Christianorum manibus novum Testamentum, seu eis illud clausum tenere, auferendo eis modum illud intelligendi, est illis Christi os obturare.*

Tunc os Christi veluti obturaretur abripiendo ab idiotarum manibus novum testamentum, quoties deessent in Ecclesia Ministri Christi Dom. qui ad illorum captum se accommodarent, explicando mysteria novi testamenti.

85 *Interdicere Christianis lectionem Sacrae Scri-*

pturae, præsertim Evangelii, est interdicere usum luminis filii lucis, & facere ut patientur speciem quamdam excommunicationis.

Interdicere indoctis lectionem Scripturarum, à qua obtenebrari potius possent, quam illustrari, non est interdicere usum luminis filii lucis; sed est velle, ut in sacra obscuritate Verbi Dei adeant Parochos, & Concionatores, qui facem præferant, ne in foveam errorum cadant. Hinc Christus Dom. voluit per vocem Apostolorum doceri omnes Gentes. Et Eunuchus (Actorum 8.) Reginæ Æthiopum Philippo dicente, *Putasue intelligentias, quæ legis? aptè respondit: Quomodo possum, nisi aliquis ostenderit mihi?*

86 *Eripere simplici Populo hoc solarium, jungendi vocem suam voci totius Ecclesie, est usus contrarius praxi Apostolica, & intentioni Dei.*

Vetare, ne vernacula lingua publicè divina officia legantur, & canantur, consonat praxi Apostolorum, ac intentioni Dei. Etenim Apostoli annunciarunt quidem Evangelium linguis eorum Gentium, quibus prædicabant, sed non scriperunt illud eorum linguis; cùm solùm Hebraicè, & Græcè scriperint; & juxta nonnullos D. Marcus Evangelium scriptit Latinè. Nec aliter oportebat divina oracula scribi, ac divina officia peragi, quam lingua aliqua communissima, ne passim errores subrepererent.

87 *Modus plenus sapientia, lumine, & Charitate, est dare animabus tempus portandi cum humilitate, & sentiendi statum peccati, petendi spiritum penitentia, & contritionis, & incipiendi, ad minus, satisfacere justitiae Dei, antequam reconcilientur.*

Errat, & vehementer errat Confessarius, si velit poenitentibus dare tempus sentiendi statum peccati. Debet illos statim ad contritionem, ac ad reconciliationem cum Deo excitare, & absolutionem Sacramentalem ritè disposito statim juxta proxim Ecclesiæ imperiti. Tunc solùm illam differre debet, quando Medicus existimat id expedire; quod non sèpè contingit: unde universim non debent poenitentes saltem incipere satisfactionem, antequam absolvantur.

88 *Ignoramus quid sit peccatum, & vera paenitentia, quando votum statim restituimus possessioni bonorum illorum, quibus nos peccatum spoliavit & detrahit separationis istius ferre confusionem.*

Ex notitia gravitatis offensæ divinæ, ac vere poenitentia, provenit, quod peccator velit illud ad Dei misericordiam confugere, & in possessionem bonorum amissorum restitui; non detrectando tamen confusionem, quod

cam bonum Dominum, & tam benignum Pausus mandato: Jesus restituit, quod ipsi inconsiderato Zelo rescidunt.

89 *Quartus decimus gradus conversionis Peccatoris est, quod, cùm sit jam reconciliatus, habet jus assistendi Sacrificio Ecclesia.*

Errat, supponendo peccatorem quemcumque que ante reconciliationem non posse (atquæ adeò non debere diebus festis) sacrificio assistere ad exhibendum Deo exteriorem cultum, & ad implorandum fructum sacrificii, ut possit supernis auxilis adjutus conteri, & culpa summa fôrdibus emundari.

90 *Ecclesia auctoritatem excommunicandi habet, ut eam exercet per primos Pastores de consensu, saltē presumptio, rotius Corporis.*

Si ad excommunicationem ferendam requireretur consensus, saltē presumptio, rotius Ecclesiæ, atque adeò etiam laicorum, innumerā sequentur absurdā. Ex Frid. sess. 25. c. 3. in unius Episcopi arbitrio & conscientia id positum est. Multo magis à veritate abhorret quod auctoritas excommunicandi ab Ecclesia, atque adeò etiam à Laicis, per primos Pastores exerceatur.

91 *Excommunicationis iusta metus numquam debet nos impediare ab implendo debito nostro: Numquam eximus ab Ecclesia, etiam quando hominum nequitia, videatur ab ea impulsus, quando Deo Iesu Christo, atque ipsi Ecclesia per Charitatem affixi sumus.*

Id vero est de excommunicatione evidenter iusta, non vero de illa, quam superior censet esse justam, & subditus contumaciter presumit injustam. Si tamen excommunicatio sit subditu dumtaxat evidenter iusta, non ramen omnibus, adhuc servanda est ad scandalum vitandum. Quod si solū probabilitet à subdito putetur esse iusta, absolute servanda est, ita ut judicium superioris judicio subditi prævaleat.

92 *Potius potius in pace excommunicationem, & anathema iustum, quam prodere veritatem, est imitari Sanctum Paulum: tantum abest, ut sit erigere se contra auctoritatem, aut scindere unitatem.*

Contra auctoritatem Ecclesiæ se erigit, & unitatem scindit, qui vult potius pati excommunicationem, quæ à Prælato creditur justa, & à subdito dicitur esse iusta, quam præceptis Prælatorum obtemperare. Hinc non dicitur prodere veritatem, sed captivare intellectum in obsequium fidei, qui damnat ut erroneas theses à Pontifice ex cathedra damnatas, esto per hallucinationem ipse falsitatem non deprehendar.

93 *Iesus quandoque sanat vulnera, que per Primorum Pastorum festinatio infligit, sine*

Christus Dom. non sanat vulnera à Pastori bus inficta, quando isti per excommunicationem separant ab Ecclesia refractarios; quamvis aliquando excommunicatio ex odio, & inconsiderato zelo feratur; dummodò feratur rationabiliter & juris ordine servato. Hinc D. Gregorius, *Sententia Pastoris*, inquit, *sive iusta, sive iusta, timenda est.*

94 *Nihil pejorem de Ecclesia opinionem ingerit ejus inimicis, quam videre illic dominatum exerceri supra fidem fidelium, & fovere divisiones propter res, quæ nec fidem tradunt, nec mores.*

Non nisi delirando Ecclesia Christi sponsa aedicta dici potest, quod cum scandalo exercitat dominatum supra fidem fidelium, & foveat divisiones propter res, quæ ad fidem, aut mores non spectant: Quasi vero non spectet ad fidem, ac mores damnare Jansenianas Theses, ac præscribere modum, quo debeant ejurari.

95 *Veritates eo devierunt, ut sint lingua quasi peregrina plerisque Christianis, & modus eas predicandi est veluti idioma incognitum: adeò remotus est à simplicitate Apostolorum, & supra communem captum fidelium: neque satis adveritur, quod hic defellus sit unum ex signis maximè sensibilibus senectutis Ecclesie, & ira Dei in filios suos.*

Delirium pariter est, quod Ecclesia, quam Christus Dom. fundavit, senescere aliquando possit; quodque Catholicæ veritates sint plerisque lingua peregrina, & modus eas prædicandi sit idioma incognitum, sicutque remotus à simplicitate Apostolorum, & supra captum fidelium. Possunt quidem multi ex Concionatoribus in hoc deficere, non tamen ipsa Ecclesia.

96 *Deus permittit, ut omnes Potestates sint contraria Prædicatoribus veritatis, ut ejus vitoria attribui non possit, nisi divina gratia.*

Si nomine Prædicatorum veritatis intelligat Quesnillus Jansenianos, commentitum est quod sint veritatis Prædicatores, dum prædicant theses ab Ecclesia damnatas; & Deus non permittit, sed vult, potestates omnes esse illis contrarias. Sin intelligat Concionatores Evangelicos, & Pastores, commentitum est, quod potestates omnes sint iis contrarie, cùm non possit Ecclesia deficere.

97 *Nimis sèpè contingit membrilla, quæ magis sancitæ, ac magis strictè unita Ecclesiæ sunt, despici, atque trattari tamquam indigna, ut sint in Ecclesia, vel tamquam ab ea separata; sed Justus vivit ex fide, & non ex opinione hominum.*

Si nomine istorum membrorum veniant Janseniani, qui sunt Ecclesiæ rebelles, quomodo dicci potest, quod sint sanctæ, ac strictè unita Ec-

eclesia, cum sint membra per excommunicationem absissa? Sin veniant justi & Martyres, quonodo dici potest, quod nimis sèpè tam indignè ab Ecclesia tractentur? Nonne Ecclesia ipsa sic tractando istos erraret?

98 Status persecutionis, & pauperum, quas quis tolerat, tamquam Hæreticus, flagitus, & impius, ultima plerumque probatio est, & maximè meritoria, utpote qua facit hominem magis conformem Jesu Christo.

Nec potest Ecclesia quemquam habere ut hæreticum, si non sit talis, nec est meritorium velle hanc calumniam pati.

99 Pervicacia, prævention, obstinatio in nolendo, aut aliquid examinare, aut agnoscerse fuisse deceptum, mutare quotidie quoad multos in odorem mortis id, quod Deus in sua Ecclesia posuit, ut in ea esset odor vita, v. g. bonos liberos, instructiones, sancta exempla, &c.

Portæ inferi adversus Ecclesiam prævalerent, si talis pervicacia, nec non prævention, & obstinatio posset in illam cadere, ac mutare in odorem mortis, qua Deus posuit in odorem vita, videlicet damnando hæreses Jansenianas, qua certè non sunt in odorem vita, sed Mephitum tartaram exhalant.

100 Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus, persequendo veritatem, ejusque discipulos. Tempus hoc advenit.... Haberi, & tractari à Religionis Ministeriis, tamquam impium, & indignum omni commercio cum Deo, tamquam membrum putridum, capax corrupti omnia in seciitate Sanctorum, est hominibus piis morte corporis mors terribilior. Eru-

stra quis sibi blanditur de suarum intentionum puritate, & zelo quodam Religionis, persequendo flamma, ferroque viros probos, si propria passione est excusatus, aut abruptus aliena, propterea quod nihil vult examinare. Frequenter credimus sacrificare Deo Impium, & sacrificamus Diabolo Dei Servum.

Fieri ne potest, quod Ecclesia Dei veritatem persequatur, & quod à Religionis Ministeriis viri probi tamquam membra putrida habentur? Pariter Portæ inferi adversus Ecclesiam prævalerent, si Pontifex ex Cathedra loquens adversus Jansenianos propria passione obsecratus, aut aliena abruptus nihil vellet examinare, antequam Theses damnent tamquam erroneas, velletque earum Auctorem tamquam impium per errorem habere, ac anathematizare.

101 Nihil spiritui Dei, & doctrina Jesu Christi magis opponitur, quam communia facere jura menta in Ecclesia, quia hoc est multiplicare occasiones pejerandi, laqueos tendere infirmis, & idiotis, & efficere, ut nomen, & veritas Dei aliquando deserviant consilio impiorum.

Juramenta, qua ab Ecclesia exiguntur, dum Janseniani prescripto formula subscribunt, neque Spiritui Dei, neque doctrina Christi Dom. adversantur; Juramentum quippe est actus religionis, ubi suos habeat comites, Veritatem, Judicium, & Justitiam; ac passim ab Ecclesia in rebus gravioribus exigitur: Ex Augustino autem Epist. 118. Contra id, quod universalis Ecclesia facit, disputare, insolentissima infania est.

UT autem illicò percurri possint, tum quas paucis exposuimus, Quesnillianæ Theses, tum etiam alia ab Alex. VII. ab Innoc. XI. ab Alex. VIII. proscriptæ, & sic memoria retineri, ac in dubiis passim occurribus statim reperi, subjiciuntur hic earum Indiculi; Primus laconicè recenset Theses Quesnillianas: Secundus, Tertius, & Quartus qua à laudatis Pontificibus nigrum theta præfixum habuerunt.

INDICULUS I.

THESIUM QUESNILLIANARUM.

1 DE peccatore post gratiam amissam.

2 De gratiæ necessitate ad omne opus bonum.

3 In vanum à Deo præcipi, quod ipse non dat.

4 Fieri non posse, quod Deus non operatur in nobis.

5 Gratia exteriores sine interiori obdurant.

6 De discrimine inter Fœdus Judaicum, & Christianum.

- 7 Deus in novo fœdere donat, quod petit; fecus in veteri.
- 8 Gratia novi fœderis operatur, quod Deus præcipit.
- 9 Ubi adsit gratia, numquam Christum abnegamus.
- 10 Effectus gratiæ impediri, aut retardari non potest.
- 11 Gratia facit, quod Deus jubet.
- 12 Indubitabiliter salvatur, quem Deus vult salvare.
- 13 Interiori gratiæ voluntas numquam resistit.
- 14 Cedat oportet, quicumque gratia illustratur.
- 15 Gratia operatur quodcumque Deus præcipit.
- 16 Gratia illecebris nemo est qui resistat.
- 17 Nullatenus est doctus à Patre, qui non venit ad Christum.
- 18 Divinum semen semper affert fructum suum.
- 19 Gratia est omnipotens Dei voluntas.
- 20 De vera Idea Gratia.
- 21 Gratia operatio imitatur operationem Incarnationis.
- 22 De concordia Gratia cum libero arbitrio.
- 23 Gratia operationem exprimit Creatio.
- 24 Sicut sanantur corpora, ita Gratia sanat animas.
- 25 Animam Deus sanat sola sua voluntate.
- 26 Nulla datur Gratia, nisi per Fidem.
- 27 Fides est prima omnium gratiarum.
- 28 Prima peccatoris Gratia est peccatorum remissio.
- 29 Nulla datur Gratia extra Ecclesiam.
- 30 Infallibiliter salvantur, quos Deus vult salvare.
- 31 Christi desideria fortiuntur semper effectum suum.
- 32 Christus se morti tradidit propter Eleemos.
- 33 Omnia renuncianda sunt, ut Christum nobis appropriemus.
- 34 Gratia Adami producebat solum merita humana.
- 35 Debita erat natura Gratia Adami.
- 36 Gratia Adamica, & Christiana, essentia liter differunt.
- 37 Gratia Christiana est omnipotens, non Gratia Adami.
- 38 Peccator sine Gratia est solum liber ad malum.
- 39 Sine Gratia voluntas est incapax ad omne bonum.
- 40 Quicquid amat, sine Gratia, damnabiliter amat.

Examen Ecclesiast.